MOTOCICLISM

In vederea consolidării sportului motociclist

In preajma adunării generale a Moto Clubului Român ne permitem să facem unele constatări în legătură cu activitatea sportului mecanic şi aceasta pentru a ne face ecoul celor dornici să îndeseasră rândurile practicanţilor acestui sport.

Ştim că în apropierea şedinţei anuale, comitetul purcede la stabilirea bilanţului, redactează o dare de seamă asupra activităţii pe ultimul exerciţiu şi schiţează, în linii generale, proectul viitoarelor manifestări.

Au fost ani în cari Moto Clubul s'a echitat perfect şi în mod cu totul contiincios de sarcinile lui, cauzând astfel o emulaţie variată, un program vast şi rezultate dintre cele mai făgăduitoare. In ultimul timp, şi mai precis, în ultimii doi ani, activitatea motociclistă nu s'a mai bucurat de fastul de odinioară şi aceasta datorită faptului că forul conducător al destinelor sportului cu motor a dat prea multă atenţie unui gen de activitate, lăsând în umbră o gamă întreagă de probe importante. Restrângându-şi activitatea numai la manifestările pe velodrom, Moto Clubul a deservit cauza sportului, nepermiţând producerea de noui motocicliști. Ba mai mult: activarea numai într'o singură direcţie a avut darul să reducă simţitor cadrele motocicliştilor de valoare.

Dovada veracităţii spuselor de mai sus am avut-o din plin, anul trecut când tot efectivul alergătorilor de valoare s'a redus la doi oameni: Constantin Cantacuzino şi Nicolae Ionescu Cristea. Aceşti doi alergători au luat cele mai numeroase starturi în probele importante şi au fost «calul de bătae» al intereselor sportului românesc, în întrecerile internaţionale. Şi când s'a întâmplat ca vreunul din doi să fie indisponibil, culorile noastre au fost văduvite de apărători de prima mână şi, nu de puţine ori, probele internaţionale au fost mai dinainte câştigate de alergătorii străini.

Se va spune poate că Moto Clubul nu are nici o vină în legătură cu chestiunea numărului de concurenţi valoroşi. Vor fi chiar oameni cari vor susţine că forul din şoseaua Ştefan cel Mare şi-a făcut pe deplin datoria, dând posibilitate motocicliştilor să activeze în aproape fiecare Duminecă a sezonului. Este drept că Moto Clubul a avut o activitate mai desvoltată ca de obicei. Ce folos însă că, această activitate nu a avut nici o variaţie în ea. Intrecerile pe velodrom sunt interesante şi absolut necesare. Ele au avantajul de a permite spectatorilor să urmărească «d'a capo al fine» fazele unei curse.

Dar, de aci şi până la a utiliza velodromul în detrimentul altor probe, este o diferenţă frumoasă. De obicei, pista are un scop principal: acela de a da la iveală pe breslaşii sportului şi când se abuzează de ea, profesionismul poate fi considerat pus pe baze solide.

Nu suntem contra profesionismului, întrucât, fără meseriaşi de valoare nu putem avea amatori buni şi vice-versa, dar, pentru a ajunge la mărirea cadrelor, alergările pe pistă sunt cu totul insuficiente.

Ca atare, ne permtiem a propune Moto Clubului să-şi reamintească şi de exstenţa altui gen de curse motociciste, să nu le neglijeze şi să le treacă în programul de activitate pentruca în acest mod, gruparea cu cel mai frumos trecut să poată străluci ca în zilele ei bune.

Intrecerile pe şosea, cursele de regularitate, cele de viteză, cele de coastă şi cele de rezistenţă sunt de o rară utilitate şi ele sunt indicate să dea cele mai bune rezultate în ce priveşte mărirea numărului de concurenţi. De altfel, ele au marele avantaj de a permite formarea complectă a motociclistului, de a-l oţeli şi de a-l face să se obişnuiască cu drumuri grele şi cu diferite capricii atmosferice. Şi pe deasupra, ele intră în gustul majorităţii motocicliştilor. Dovada am avut-o cu prilejul ultimului rallye naţional dela Sibiu, când starturile au întrunit un lot de aproape 80 concurenţi. Este un număr destul de impresionant dacă se ţine seama de faptul că recordul înregistrat în cursele pe pistă corespunde cifrei 9, dar în mod obişnuit nu se prezintă la plecare decât maximum 5—6 concurenţi, iar de multe ori, participanţii sunt strânşi cu arcanul pentru a forma numărul necesar de participanţi.

Rezultă clar, din această comparaţie, că probele rutiere sunt mai apreciate de către motocicliştii noştri şi majoritatea sportivilor simt lipsa lor. Deci Moto Clubul Român nu reia depănarea unui fir care i-a adus atâtea succese strălucite?

Nu suntem pentru desfiinţarea curselor de pistă. Susţinem chiar că ele sunt tot atât de utile ca şi probele de drum, dar, pretindem să nu se activeze într'o direcţie şi să se dea complet uitării, manifestările cari au dus la consolidarea sportului asigurându-i platforma cimentată prin eforturile celor cari s'au evidenţiat.

Moto Clubul trebue să revină la un mai vast şi variat program de activitate, pentruca, în acest mod să retăiască zilele de glorie pe cari le-a cunoscut cu prilejul disputării unor probe de talia «Cursei de coastă pe Păduchiosul», «Circuitul Băneasa», «Cupa Negel», etc. Probe pe velodrom ca: România-Bulgaria, România-Austria, România-Franţa, etc. nu sunt suficiente pentru a asigura vitalitatea necesară sportului cu motor. Şi Moto Clubul să nu rămână numai la rallye-ul naţional, deoarece «cu o floare nu se face primăvară».

JENNY DUMITRESCU

TENNIS

Turneul de Anul nou

Cu ocazia Anului Nou, s'a organizat la Paris un mare turneu de tennis, la care au participat cei mai buni jucători ai Franţei exceptând pe Cochet şi Borotra. In simplu domni, finala a revenit lui Marcel Bernard care a învins pe Landrdy cu 7:5, 6:3, 6:1. La simplu doamne, d-ra Goldschmidt b. d-ra Frenville 6:4, 8:6.

Dublu domni: Bernard-Bousus b. Jones-Burvell 6:1, 4:6, 6:3, 5:7, 6:4.

Dublu doamne: Adamoff-Barbier b. Pannetier-Fournier 6:4,8:6.

Dublu mixt: Barbier-Lesueur b. Gorodnitchenko - Goldschmidt 7:5, 7:5.

BASKET-BALL

Dela Federaţie

Federaţia română de Volley şi Basket ball, convoacă pentru Vineri 6 Ianuarie orele 10 a. m. la sediul său, biroul federal şi delegaţii clubu-rilor de basket ball, la ordinea zilei fiind începerea campionatului de basket ball pentru data de 15 Ianuarie în sala Y. M. C. A. precum şi programul matchurilor.

Ultimele înscrieri pentru campionatul de basket ball se mai pot face până în ziua de 11 Ianuarie la secretariat.

Deasemenea legitimările jucătorilor de basket ball (jucătorii nelegitimaţi) se mai pot face până în ziua de 10 Ianuarie.

Numărul viitor al «Gazetei Sporturilor» va apare Luni la orele 4 după amiază.

RUGBY

DEPE TUŞE

DE ANUL NOU s'a jucat la Paris matchul de rugby Franţa—Rest, terminat cu scorul de 25—8 în favoarea primilor, după o partidă care a entusiasmat asistenţa. Ambii mijlocaşi de grămadă Rousie (F) şi Rés (R), au fost formidabili. Cu această ocazie şi-a făcut reintrarea Magnanou, care a rămas acelaş mare jucător.

S'au mai evidenţiat Baillete, Codere, Ribere, Dubau.

*

SE VORBEŞTE din ce în ce mai insistent de formarea echipei C. F. R. Probabil ca zilele acestea noul club să ia fiinţă. In afară de jucătorii demişi din Stadiul Român, se vor mai legitima doui dela R. C. B., Sportul Studenţesc şi P. T. T.

Pentru rugbyul românese, atât de sărac în cluburi, formarea C. F. R.-ului nu poate fi decât salutară.

*

IN PLIN SEZON. Suntem în plin sezon de activitate, bine înţeles în ceeace priveşte.., transferările

Se vorbeşte de multe. Totuşi n'ar fi exclus ca până la sfârşit să se reducă la minimum.

Nu se poate spune că biuroul nu va avea de furcă.

*

R FILIPESCU, excelentul mijlocaş de grămadă al universitarilor, a plecat la Toulouse spre a-şi face studiile. Filipescu s'a înscris la Stade Toulousain.

*

DRAGU, Braida şi Penciulescu, trei din aşii noştrii, şi-au petrecut sărbătorile în ţară.

*

SE VORBEŞTE tot mai insistent de plecarea Sportului Studenţesc şi P. T. T.-ului în străinătate.

Interesându-ne, am putut afla că tratativele au ajuns într'un stadiu destul de înaintat. Campionii au până acum angajate patru matchuri. Luna în care se va face turneul ar fi Februarie, timp când la noi sezonul e mort.

In orice caz, dacă turneurile vor fi realizate, jucătorii noştri vor trebui să se antreneze serios pentru a face o figură cât mai onorabilă.

*

PENTRU PRIMA OARA F. R. R. a împărţit anul acesta medalii echipelor campioane.

E cel puţin o recompensă adusă jucătorilor noştri, care-şi rup oasele pe un teren tare ca piatra şi plin de praf.

*

O SERIE DE REGULI NOUI e vorba să se introducă la anul. Intre acestea, chestiunea talonajului atât discutată pare să fie modificată.

*

R. C. B. convoacă toţi membrii săi la adunarea generală anuală, care va avea loc Duminică 8 Ianuarie 1933, la ora 10 dimineaţa, în localul «Gazetei Sporturilor».

JOHN TH.

HOCKEY PE GHIAŢA

Selecţionata Vienei a învins Tennis clubul român cu 4-1 (2-0) (0-1) (2-0)

Cantacuzino şi Benesch cei mai buni oameni. Un rezultat ireal

A treia întâlnire de hockey pe ghiaţă dintre selecţionata oraşului Viena şi prima echipă a Tennis clubului român, s'a sfârşit cu victoria oaspeţilor. Disputat Luni seara pe patinoarul Oteleleşeanu, acest de al cincilea match internaţional al sezonului a văzut un rezultat ce este departe de a oglindi fidel, fizionomia partidei.

Formată din reprezentanţii clubu-rilor Wiener Eislaufverein şi cei ai Hockey clubului Wahring, selecţionata Vienei a dobândit o victorie nemeritată, întrucât scorul cel mai real ar fi fost un 1-0 pentru români şi aceasta dat fiindcă singurul goali mparabil a fost cel marcat de Constantin Cantacuzino. Punctele reuşite de vienezi sunt exclusiv opera portarului român Danielopol, care a făcut cu mult cea mai slabă partidă din carieră. Bineînţeles că el nu poate fi condamnat pe baza acestei performanţe care, sperăm, va rămâne izolată. Are de altfel scuza de a fi jucat în mai puţin de cinci zile, trei partide extrem de grele cari l-au obligat să-şi ţină nervii încordaţi.

UN ACCIDENT

Inainte de a începe matchul, Jules Rabinovici, unul dintre cei mai de valoare înaintaşi români, a suferit un accident care il scoate din arenă, pe tot restul sezonului. El eşise pe teren şi începuse să patineze spre a se obişnui cu ghiaţa. La un moment dat, după un demaraj scurt, o mişcare greşită l-a făcut să se răstoarne şi datorită vitezei a fost proectat în rigola de beton ce mărgineşte patinoarul. Lovit la gură şi cu umărul drept scos din loc, Rabinovici a fost ridicat depe teren şi transportat la infirmerie. Umărul i-a fost pus la loc, dar a doua zi s'a constatat că are o fractură a braţului. Este de la sine înţeles că el nu a mai putut să participe la match şi este mai mult ca sigur că pentru Rabinovici, sezonul poate fi considerat sfârşit.

UN HANDICAP SERIOS

Accidentul lui Rabinovici a avut ca urmare, slăbirea primei linii de atac a românilor cari, lipsiţi de serviciile omului cu care Cantacuzino se înţelegea de minune, au suportat un sever handicap, jucând numai în 8 oameni, deoarece introducerea lui Bărbulescu nu a dat satisfacţie şi după câteva minute de joc s'a renunţat la serviciile lui.

MATCHUL

Partida începe foarte rapid, primul puck fiind al românilor. Cantacuzion pătrunde dar se loveşte de apărarea adversă. Reacţiunea se produce, aduce pe vienezi în terenul românesc dar Buia intervine cu succes. Selecţionaţii Capitalei Austriei atacă cu iuţeală, urmăresc jocul şi fac viaţă grea adversarilor. Eşirile lui Cantacuzino sunt foarte periculoase dar shoot-urile lui se lovesc de vigilenţa portarului vienez. După rezolvarea unei situaţii neclare, Graf trece puck-ul lui Tchadler iar acesta lui Neumeyer. Ultimul afiându-se în poziţie bună trage la poartă şi, cu toate că puck-ul se rostogoleşte alene, Danielopol il lasă să treacă.

1-0 PENTRU VIENEZI

Tecerişti oarecum surprinşi se retrag în defensivă şi lansează mereu pe Cantacuzino. Acesta trage de nenumărate ori, de la mijlocul terenului, foarte puternic şi extrem de precis. Benesch nu-şi desminte faima şi apără tot. O nouă deschidere a vienezilor este oprită în extremis de Şerban Grant iar la intrarea puck-ului în joc, Tchaniler shootează dela centrul terenului, fără putere şi convingere. Totuşi Danielo-Dpol scapă ocazia de a se revanşa şi tabloul indică

2-0 PENTRU VIENA

Cu acest rezultat se încheie prima repriză. La reîncepere, jocul se desfăşoară câtva timp, într'o notă de rară duritate. Cantacuzino desfăşoară o activitate neobişnuită. Atacă mereu şi trage din orice poziţie, cu efect, puternic şi precis. Benesch este însă de o vigilenţă nemaipomenită. Totuş, la un moment dat „Băzu" demarând brusc, driblează pe toţi adversarii şi dela 10 metri trimite un shoot fulgerător. Plongeon-ul portarului vienez nu poate împiedica marcarea punctului şi scorul este redus la

2-1 PENTRU VIENEZI

Până la sfârşitul reprizei a doua nimic important. Jocul se petrece pe ambele terenuri şi dă prilej lui Cantacuzino să se remarce prin tăria shoot-ului iar lui Benesch să facă demonstraţia faimoaselor lui posibilităţi.

Repriza treia a adus dezastrul. Echipa românească se resimte pe urma oboselei şi cu moralul oarecum scăzut, nu mai are eficacitatea dela început. Cantacuzino şi Pierre Grant fac eforturi supraomeneşti pentru a egala situaţia dar încercările lor sunt zadarnice. In schimb vienezii devin din ce în ce mai insistenţi şi Eisenstein ridică scorul în favoarea lor la 3-1.

Şi de rândul acesta, portarul român a rămărit cu seninătate, performarea plasei lui.

In fine, către sfârşitul jocului, tot datorită lipsei de formă a lui Danielopol, Klinger pecetluieşte la

4-1

scorul final.

Din nou Constantin Cantacuzino şi Benesch au fost cei mai buni oameni ai matchului. Primul în atac, iar secundul în apărare, au făcut demonstraţia vastelor lor posibilităţi. Deşi a rămas tot timpul pe teren, înlocuind pe omul lipsă, Cantacuzino a fost pretutindeni atras mereu la poartă şi a reuşit să înscrie punctul de onoare. Benesch a fost cel mai de temut adversar al lui.

Danielopol a jucat cum nu se poate mai slab. Performanţa lui este prea categoric inferioară pentru a putea fi considerată drept riguros exactă.

Tandemul Buia-Şerban Grant a funcţionat admirabil. Ca de obicei, cei doi fundaşi au jucat cum nu se poate mai bine.

Din linia românească de atac s'a detaşat net, în afară de Cantacuzino, Pierre Grant care a avut câteva bune acţiuni personale şi a tras la poartă precis şi puternic.

Ticu, Cantemir şi Petrovici s'au purtat bine.

Dintre fundaşii vienezi, Patzelt a fost ceva mai bun decât Graf dar amândoi şi-au făcut mai mult decât datoria.

Din linia de atac cel mai mult ne-a plăcut Stanek, un patinator admirabil, rapid şi sigur pe crosă.

Ceilalţi înaintaşi printre cari Neumeyer, Tschamler, Klinger şi Eisenstein, autorii celor patru puncte, s'au comportat conform bunei lor reputaţii.

e. d.

Strălucitele performanţe ale Telefon-Clubului în Italia

CORTINA d'AMPEZZO 1. (Dela trimisul nostru special). — Turneul pe care-l întreprinde echipa Telefon-Clubului în străinătate a avut darul să ne aducă câteva performanţe dem ne de toată lauda. Echipa românească a poposit la Cortina d'Ampezzo, localitate de prim rang, în materie de sporturi de iarnă. Localitatea de elită a sporturilor de iarnă a Italiei a prilejuit numeroşilor vizitatori să asiste la trei întâlniri, de valoare ridicată.

Românii au furnizat un joc spectaculos, impresionând în mod plăcut numeroasa asistenţă. Italienii au fost puşi la grea încercare de adversari, cari în toate cele trei matchuri s'au arătat a fi foarte periculoşi.

In urma acestor frumoase rezultate, sportul românesc nu a avut decât de câştigat. Cu un asemenea bagaj de rezultate nu ne îndoim că Telefon-Clubul îşi va prelungi turneul.

Telefon Club-Cortina 4-2 (1-1) (1-0) (2-1)

Campionii Italiei nu au putut rezista antrenului cu care au jucat adversarii lor. Succesul obţinut de reprezentanţii noştri a fost enorm. Victoria Telefon-Clubului se datoreşte în bună parte formei excelente a jucătorilor. Ambiţia cu care au jucat românii a fost extraordinară.

Punctele au fost marcate de Sell (2) Brackl şi portarul advers, care nu a putut reţine shootul lui Anastasiu. Pentru Cortina a marcat ambele puncte aripa dreaptă.

Jucătorii noştri s'au comportat mai presus de orice critică.

In poartă, **Raţiu** a făcut o partidă bună. Punctele cari i s'au marcat au fost imparabile. **Remek** şi **Tucker** au practicat un joc dur, neîntrecând însă limitele permise unui astfel de joc.

Botez în compania lui **Sell** a făcut una din cele mai bune partide ale sale. **Brackl**, cam slab, nu a arătat forma din zilele lui bune. **Anastasiu**, cu toate că a jucat bine, a făcut exces de un joc prea personal. **Brătianu** intimidat de importanţa disputei a furnizat o partidă slabă. **Polizu** binişor.

Italienii au excelat în jocul dur, pe care dealtfel l-a permis într'o largă măsură arbitrul.

TELEFON CLUB — CORTINA

4—1 (2—1) (1—0) (1—0)

Matchul revanşă a revenit din nou reprezentanţilor culorilor româneşti. Publicul a ţinut în tot timpul să încurajeze pe jucătorii Telefon-Clubului. Impresia produsă în matchul precedent a fost suficientă pentru ca în cel de-al doilea match, românii să fie punctul de atracţie.

Raţiu, cu toate că a primit un goal perfect parabil a apărat în tot restul partidei impecabil. Nu a mai făcut nici un fel de greşeală, fie ea cât de mică. Calmul pe care-l posedă, a făcut să se impună drept un portar de mare clasă.

Perechea de fundaşi, Tucker-Reinek jucând la fel de dur, ca şi în primul match, au fost extrem de utili. **Sell**, în linia de înaintare în condiţie excelentă, a reuşit să marcheze trei din punctele partidei.

Botez, înţelegându-se de minune cu Sell, a impresionat mai ales prin punctul al patrulea, pe care l-a marcat în mod cu totul excepţional. Acest punct a fost obţinut printr'un shoot formidabil dela **30 m.** în colţul de sus al porţei.

Anastasiu, excelent în apărare, nu s'a impus în jocul de ofensivă.

Brătianu şi **Polizu** au completat în mod fericit formaţia românească.

Cortina a căutat prin toate mijloacele să obţină un rezultat mai bun decât în ajun. Nu a putut însă răsbate prin impenetrabila apărare românească.

Imediat după începere **Sell** marchează imparabil. Nu mult după aceasta **Zanna** egalează.

In a doua repriză Sell ridică scorul la 3-1.

In ultima repriză **Botez** marchează un punct de toată frumuseţea, pecetluind scorul.

Arbitrajul a fost foarte larg, permiţându-se un joc foarte dur. Cei cari au profitat de pe urma acestui fapt au fost în primul rând italienii. Nu e mai puţin adevărat, că şi românii s'au acomodat felului de joc al adversarului.

Incă un amănunt, care ridică în valoare performanţa Telefon Clubului este faptul că au mai reuşit două puncte. Nu au fost însă recunoscute de arbitru, pentru motive imaginare.

Echipele s'au prezentat în aceleaş formaţii ca şi în ajun.

Telefon Club: Raţiu, Tucher, Reinek, Botez, Sell, Brachl, Polizu, Anastasiu, Brătianu.

Cortina: Zardini I, Zardini II, Zamelli, Apolonio, Menardi, De Zana I, de Zana II, Zampieri, Bellodis.

Telefon Club-Italia de Nord 1-1

După cele două succese repurtate de Telefon Club în faţa campionilor Italiei, apărătorii culorilor româneşti au susţinut un al treilea match.

Echipa ce li s'a opus a fost reprezentativa Italiei de Nord, care e de fapt reprezentativa Italiei, deoarece se ştie că hokey-ul cel mai bun se practică în această parte a ţării.

Jucătorii Telefon Clubului după cele două matchuri disputate în cele două zile dinainte, erau complet obosiţi.

Totuşi au reuşit să termine la egalitate cu puternica formaţie ce li se opunea.

Performanţa obţinută de români a fost mult aplaudată de un public ce umplea până la ultimul loc tribunele patinoarului.

Ştiri

Anualul bal mascat şi nemascat al Moto clubului român va avea loc Sâmbătă 7 Ianuarie în saloanele palatului „Sindicatul Ziariştilor".

*

Balul mascat şi nemascat al Velo clubului român Generala se va ţine Sâmbătă 14 Ianuarie, în sala Eintracht.

Târgovişte

BALUL SOC. POLISPORTIVE «TENNIS-CLUB - TARGOVIŞTE»

Vineri 6 Ianuarie 1933 va avea loc în sala «Vulturul» balul organizat de footballiştii soc. «Tennis Club-Târgovişte», campionii judeţului Dâmboviţa.

*

Din sursă sigură aflăm că rovinistul Duduleană Mihail s'a înscris şi va figura în rândurile «Tennis-Clubului-Târgovişte».

*

S'a vorbit din ce în ce mai insistent că Universitarul Fănescu se va stabili în Târgovişte unde va juca pentru «Tennis-Club-Târgovişte».

In biblioteca medicală populară a EDITURII „EMINESCU"
BUCUREŞTI I.
Str. Ing. Anghel Saligny 2

A apărut

Dr. Ovidiu Alfandari: Cartea femeii însărcinate	Lei	30
Dr. I. Frumuşeanu: Cum să întinerim	„	15
Cartea Boalelor	„	6
Sfaturi pentru păstrarea sănătăţii şi prelungirea vieţii	„	6
Tuberculoza	„	6
Boalele venerice	„	6
Sfaturi medicale	„	6
Cum să ne păzim de boalele infecţioase	„	6

De vânzare la toţi librarii, şi chioşcarii de ziare.

18) **Inaintaşii sportului român**

D. Dumitrescu: primul ciclist român

Acum 42 ani

Iarna anului 1903 trecu şi primele luni ale lui 1904 nu fură prea favorabile din punct de vedere al atmosferei. Se apropiau sărbătorile Paştilor şi zăpada se încăpăţâna să acopere pământul. Sezonul de patinaj fusese mai lung ca de obicei dar treburile merseră slab. Admiratorii patinei se puteau număra pe degete şi majoritatea prefera cadrul pitoresc al Cişmigiului. Totuş şi în bulevardul Elisabeta se opreau câtiva clienţi. Mai toţi erau oameni dornici să progreseze în arta patinajului şi, deaceia preferau o privelişte mai puţin plăcută dar posibilitatea de a se antrena serios. Pe atunci se practica mult patinajul artistic şi puţini, foarte puţini erau cei cari încercau să facă viteză pe luciul ghieţei. De hockey nici vorbă nu era.

Printre obişnuiţii patinajului artificial al d-lui Dumitrescu, se număra şi Constantin Zamfiropol, actual căpitan de aviaţie. Pe atunci, prietenul Costache era un copil care nu sfârşise încă cursul primar. Patina binişor şi era unul dintre fervenţii utilizatori ai terenu'ui din bulevard. Vara făcea ciclism, iarna patinaj. Constantin Zamfiropol a fost un sportiv şi deaceia am remarcat prezenţa lui pe pista d-lui Dumitrescu, unde s'au format primii alergători ai epocei prospere dinainte războiu'ui. Printre aceştia figurează şi Zamfiropol, pe timpuri imbatabil în curse'e de viteză.

Tot cam pe atunci a apărut în rândul cicliştilor copilandrul Lutzi Greser, pe care il vom vedea concurând şi câştigând în majoritatea curselor disputate în Cişmigiu. Deasemeni il vom găsi printre concurenţii marei alergări ante-belice „Circuitul Munteniei".

Dar să revenim la subiect. Odată primăvara sosită, d. Dumitrescu era obsedat de ideea de a iniţia în secrete'e sportului pedalei, pe micuţa Victoriţa, prima sa progenitură. Zis şi făcut. După trecerea sărbătorilor, cari implicau multe ocupaţiuni decanului cicliştilor români, lucrătorii atelierului din bulevard croiră prima bicicletă construită în ţară.

Sub ochiul vigilent al patronului, lucrul înainta văzând cu ochii şi în mai puţin de două săptămâni scheletul era complet gata. Furnizarea cauciucurilor consitituia însă o problemă greu de rezolvat. Comanda adresată unei fabrici germane nu se putea traduce în fapt decât după timp îndelungat. Bicicleta foarte mică, părea o miniatură şi ca atare roţile erau reduse la ultima expresie. Pentru o astfel de dimensiune minusculă nu se găseau cauciucuri şi atunci d. Dumitrescu se decise să le confecţioneze singur, utilizând, în acest scop, cauciucuri obişnuite. Operaţia nu era uşoară pentrucă se făcea pentru prima oară. Ulterior, sistemul se popularizează la noi şi execuţia deveni ireproşabilă. Mica operă a primului ciclist român fu sfârşită către începutul lunei Aprilie şi profesorul de velocipedie căpătă un nou elev în persoana fiicei sale. Incercarea era cu adevărat temerară şi puţini credeau că ea va da roade. Singur maestrul era sigur de reuşită şi se gândea în fiecare zi că, în puţin timp România se va putea mândri cu „cel mai mic ciclist din lume". Fragedul vlăstar al decanului cicliştilor români, arăta o aplicaţie deosebită şi făcea progrese vizibile. In câteva zile deveni ciclistă uimind, până şi pe cei mai optimişti, cu uşurinţa cu care conducea minusculul aparat. Victoriţa nu împlinise încă 3 ani şi 8 luni, dar pedala cu autoritatea unui ciclist încercat. Două luni de zile ea nu cunoscu decât terenul tătăului său întrucât în oraş ocupa încă unul din cele două locuri ale coşuleţului tandemului, alături de fratele ei mai mic. Acesta nu împlinise încă doi ani şi se uita cu jind la evoluţiile surioarei lui.

Intr'o bună zi, micuţa Victoria refuză să ia loc în jilţul din faţa tandemului, pretextând că ea este destul de mare, pentru a se putea plimba singură, pe bicicletă. Toate stăruinţele părinţilor de a o face să renunţe la această idee, fură zadarnice. Victoriţa ştia una şi bună: **nu mai vreau să merg în coşuleţ.** Atunci părinţii întoarseră foaia şi încercară, cu mustrări, să o convingă de imposibilitatea unei plimbări pe bicicletă separată. Rezultatul? Acelaş. In cele din urmă, capriciul copilului trebui îndeplinit şi coşuleţul tandemului fu redus la dimensiunile pe cari le avea pe timpul când d. Dumitrescu nu avea decât un singur copil.

Cu ocazia fiecărei plimbări, Victoriţa mergea în frunte, iar părinţii în urma ei, având ca pasager pe micul Eugen. Acesta nu era deloc mulţumit cu situaţia şi îşi arăta nemulţumirea lui, prin săracul vocabular ce poseda.

In zilele de lucru, atunci când plimbările erau trecute pe planul al doilea, treburile fiind cele cari predominau, mica bicicletă se mulţumea să se învârtească pe surogatul de velodrom din bulevard, iar fratele ei o urmărea cu ge'ozie. Imediat, ce bicicleta cea mică era trecută la odihnă, Eugen îşi făcea de joacă pe lângă ea şi cum găsea ocazia, ajutat de ucenici, se urca pe ea, se crampona de ghidon şi încerca să pedaleze. Bineînţeles că, acest lucru era imposibil să-i reuşească, deoarece nu ajungea la pedale.

Intr'o bună zi, pe când nu era supraveghiat, copilul se apropie de bicicletă şi luă hotărârea eroică de a merge pe ea, cu orice risc. In capul lui se născu ideea de a băga un picior printre ţevile cadrului şi să încerce a pedala lateral. Experienţa nu a reuşit şi câteva momente mai târziu toată lumea era alarmată de ţipetele copilului. Ce se întâmplase? Bicicleta fiind prea grea nu a putut fi ţinută de slabele forţe ale copilului şi s'a răsturnat peste el. Cu picioruşele sgâriate şi plin de sânge pe mâini, micuţul Eugen a fost trimis în casă, pus la colţ şi în plus s'a aţes şi cu un avertisment în ce priveşte apropierea de bicicleta surorei sale.

Deci, prima încercare ciclistă a lui Eugen a coincis cu un categoric eşec. Aceasta însă, nu însemna că el depusese nici pe departe, vârsta care de mai sus, făcu el în dese rânduri. Rezultatul a fost acelaş. Şi nu este de mirare, deoarece el nu atinsese nici pe departe, vârsta care să-i dea posibilitate să înţeleagă anumite lucruri, în legătură cu secretele pedalajului.

(Va urma.)